

درنگ بس است!

ما انسان‌ها، سرمایه عظیمی داریم که اگر قدرش را ندانیم، آن را کم می‌کنیم... سرمایه‌ای که از پول باارزش‌تر است، از همه دنیا باارزش‌تر است؛ برویم بالاتر، از بهشت هم باارزش‌تر است: «**رِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ** **الْكَبْرُ**» یعنی بهای تو فقط خداست!

برای رسیدن، باید بذر وجودمان را در چه زمینی بکاریم تا پوچ در نیاید؟ بهتر بگویم خودمان را وقف چه زمینی بکنیم؟! قرار نیست هر زمینی، محصول خوب دهد. کمی درنگ کنیم:

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتًا بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا كَذَلِكُ فَكُنْ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ يَشْكُرُونَ
(اعراف ۵۸)

چه زمینی بهتر از انقلاب اسلامی که بذر وجودمان را در آن بکاریم و چه محصولی بهتر از امام و آقا و شهید مطهری و شهید احمدی‌روشن و...

این سه نقطه برای این است که این زمین همیشه بهاری ست و پر محصول! و البته به وسعت همه تاریخ. درنگ بس است؛ بسم الله...

